U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Vrchy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Milady Tomkové, rozhodl o návrhu **Okresního soudu v Jablonci nad Nisou,** se sídlem v Jablonci nad Nisou, Mírové nám. 5, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **JUDr. Jurajem Podkonickým, Ph.D.,** soudním exekutorem se sídlem v Praze 5, Evropská 663/132, a dalších účastníků řízení vedeného u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. 16 Nc 6399/2009, o exekuci pro 58.657,89 Kč s příslušenstvím, oprávněná: **GE Money Bank, a. s.,** IČ: 25672720, se sídlem v Praze 4, Vyskočilova 1422/1a, zastoupená JUDr. Janem Brožem, advokátem se sídlem v Praze 2, Sokolská 60, povinný: **O. K.**,

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 3. 10. 2011 se Okresní soud v Jablonci nad Nisou domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a JUDr. Jurajem Podkonickým Ph.D. (soudním exekutorem), v exekuční věci o uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 58.657,89 Kč s přísl. vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 16 Nc 6399/2009.

Z předložených spisů vyplynuly následující skutečnosti:

Usnesením ze dne 2. 9. 2009, čj. 16 Nc 6399/2009 - 4, jež nabylo právní moci 9. 12. 2009, Okresní soud v Jablonci nad Nisou (dále jen „exekuční soud“) nařídil exekuci na majetek povinného podle „rozhodnutí“ Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 3. 2009, čj. 51 C 110/2009 - 12, pro uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 58.657,89 Kč a nákladů nalézacího řízení ve výši 23.627,20 Kč.

Podáním ze dne 16. 7. 2010 povinný navrhl částečné zastavení exekuce z důvodu nevhodně zvoleného způsobu exekuce.

Exekuční soud dospěl k závěru, že toto podání je opožděné, a proto jej vrátil exekutorovi k rozhodnutí, neboť poukázal na ust. § 52 odst. 2 zák. č. 120/2001 Sb., exekučního řádu (dále též „ex. ř".), dle kterého nestanoví-li exekuční řád jinak, je exekutor oprávněn vykonat všechny úkony, které občanský soudní řád a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavateli nebo jinému zaměstnanci soudu.

Exekutor svým přípisem ze dne 21. 9. 2011 soudu věc vrátil s tím, že nemá pravomoc ve věci rozhodnout, neboť dle § 55 ex. ř. exekutor exekuci zastaví pouze v případě souhlasu oprávněného s opožděným návrhem na zastavení exekuce, při nesouhlasu oprávněného s opožděným návrhem však tento exekutor postoupí k rozhodnutí exekučnímu soudu.

Okresní soud v Jablonci nad Nisou poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že (míněno zřejmě „Beckův") *„komentář k § 52 e. ř....taxativně vyjmenovává situace, ve kterých rozhoduje soud. Ve všech ostatních případech rozhoduje exekutor. Mezi taxativně vypočtenými případy není rozhodování o odmítnutí opožděného podání, kdy toto rozhodování je pouze procesního charakteru a nikoli ve věci samé. Protože exekuční soud a exekutorem* (exekutor) *popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí, vznikl mezi nimi záporný kompetenční spor o to, kdo má pravomoc (je povinen) rozhodnout o opožděném podání v exekučním řízené (návrhu na zastavení), předkládá exekuční soud dle zák. č. 131/2002 Sb. danou věc zvláštnímu senátu k rozhodnutí."*

Zvláštní senát se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o kompetenčním sporu, přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc") vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou

a) soudy a orgány moci výkonné územní, zájmové nebo procesní samosprávy,
b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Podle § 1 odst. 2 kompetenčním sporem je spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Takto vymezené kompetenční spory projednává a rozhoduje zvláštní senát (viz § 2 odst. 1 tohoto zákona). Ten pak rozhodne, kdo (tedy která strana kompetenčního sporu) je příslušný vydat rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení (§ 5 odst. 1 téhož zákona).

Jedna ze základních podmínek pro to, aby byla dána pravomoc zvláštního senátu je existence kompetenčního sporu.

Pro řešení této otázky je třeba si ujasnit postavení soudního exekutora a jeho vztah k exekučnímu soudu. Postavení soudního exekutora upravuje především ust. § 1 ex. ř. tak, že soudní exekutor (dále jen „exekutor“) je fyzická osoba splňující předpoklady podle tohoto zákona, kterou stát pověřil exekutorským úřadem (odst. 1). V rámci pověření exekutorským úřadem exekutor provádí nucený výkon exekučních titulů (dále jen „exekuční činnost“) a další činnost podle tohoto zákona (odst. 2). Podle ust. § 28 ex. ř. exekuci provede ten exekutor, kterého v návrhu na provedení exekuce navrhne oprávněný a kterého soud příslušný podle § 45 (dále jen „exekuční soud“) pověří provedením exekuce. Úkony exekutora se považují za úkony exekučního soudu.

Stát tedy na soudního exekutora přenesl část svých mocenských pravomocí náležejících obecným soudům v oblasti výkonu rozhodnutí dle občanského soudního řádu a nadále stanovil, jakým způsobem bude soudní exekutor tyto pravomoci vykonávat. Soudní exekutor je definován jako soukromá osoba vykonávající z pověření exekučního soudu veřejnou moc v oboru soudní moci. Soudní exekutor vykonává exekuční činnost nezávisle a je při jejím výkonu vázán právním řádem a rozhodnutími soudů vydanými v exekučním řízení či v řízení o výkon rozhodnutí (§ 2 ex. ř.); není však povinen respektovat pokyny jiných státních orgánů. Úkony soudního exekutora v exekučním řízení jsou považovány za úkony exekučního soudu a soudní exekutor sám rozhoduje o způsobu provedení exekuce a sám také vydává rozhodnutí, která exekuční řád nesvěřuje soudu. Exekuční řád tedy staví úkony soudního exekutora na úroveň úkonů exekučního soudu. Exekuční řád je koncipován jako zvláštní zákon ve vztahu k obecné procesní úpravě obsažené v občanském soudním řádu. Exekuční řád dělí pravomoci v exekučním řízení mezi exekuční soud, který rozhoduje o nařízení a zastavení exekuce a v dalších specifikovaných případech, a soudního exekutora, který činí všechny úkony, které exekuční řád výslovně nesvěřuje soudu. Exekuční soudy se tak nadále zaměřují jen na posouzení podmínek nařízení exekuce a na sporné problémy mezi účastníky řízení. Z takto chápaného vymezení postavení soudního exekutora a rozdělení kompetencí mezi exekuční soud a soudního exekutora nevyplývá, že by mezi soudem na jedné straně a orgánem moci výkonné, územní, zájmové, či procesní samosprávy na straně druhé, či mezi soudem v občanském soudním řízení a soudem ve správním soudnictví bylo sporné, kdo má vydat rozhodnutí v totožné věci.

Na základě výše vyloženého lze tedy uzavřít, že navrhovatelem tvrzený spor mezi ním a soudním exekutorem o pravomoc, která z uvedených stran má rozhodovat o částečném návrhu povinného na zastavení exekuce, není kompetenčním sporem ve smyslu zákona č. 131/2002 Sb., neboť jej nelze podřadit pod ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) (nejde zde o kompetenční spor mezi soudem a orgánem moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy), ani pod písm. b) téhož paragrafu (neboť zde nejde ani o kompetenční spor mezi soudem v občanském soudním řízení a soudem ve správním soudnictví).

Vzhledem k uvedeným skutečnostem byl proto návrh Okresního soudu v Jablonci nad Nisou na zahájení řízení o kompetenčním sporu odmítnut [§ 4 zákona č. 131/2002 Sb. a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], neboť nejsou splněny podmínky takového řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. srpna 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu